

VRAAG

Ik zit vast. Ik mis de gemeente, die ik inmiddels heb verlaten, maar ik werd daar niet geaccepteerd. Ik heb lang in het ziekenhuis gelegen. Niemand kwam op bezoek of zocht contact met mij. Ook de pastor en de oudsten lieten mij in de steek. Mails en sms'jes werden amper beantwoord.

Ik worstel met deze zaak. Ik leef nu in eenzaamheid en verlatenheid. Ik ben door de gemeente verlaten, door familieleden, vrienden en broeders uit de Pinkstergemeente. Ze zijn zo kwetsend geweest, zonder enige barmhartigheid. Ik ben van middelbare leeftijd, zonder gezin en een alleenstaande christen. Verder ook geen vervoer, alleen een fiets, en krijg ook geen hulp om de diensten bij te wonen. Zo leef ik al jaren en het breekt mijn hart. Ik ben van geboorte van Italiaanse ouders. Zou hier sprake zijn van racisme?

Geboden tot God om mij een liefdevolle gemeente te geven, worden niet verhoord. Ik kom er niet meer uit. Ik wilde een gesprek met de pastor. Dat werd genegeerd. Waarom word ik zo zwaar getroffen, broeder? Vreselijk vind ik het, ik ben niet geliefd, men heeft mij niet graag. Ze minachten mij. Praten over mij en breken mij af. Ze moeten schapen zijn, maar ze gedragen zich als bokken. M'n ziel is zwaar gekwetst, ook al ben ik bereid om te vergeven. Wat moet ik doen?

ANTWOORD

Beste broeder of zuster. Hartelijke dank voor jouw brief. Deze komt op het juiste moment. Je zult je afvragen, waarom? Wel, ik ben op vakantie en geniet op deze vroege morgen van de prachtige omgeving waar wij, mijn vrouw en ik, op dit moment zijn. Ik heb fijne boeken bij me, plannen voor vandaag. Alle reden om jouw brief terzijde te leggen en daar, na de vakantie, maar eens naar te kijken. Hé, denk ik dan, God heeft even iets anders voor mij op Zijn lijstje staan. Een broeder of zuster in nood. Alleen, gekwetst, verdrietig en teleurgesteld.

Sta mij toe met jou de diepte in te gaan met als doel om samen met God er weer uit te komen. Misschien kunnen we dat het beste doen door te bidden. Laten we beginnen:

God, Vader in de Hemel, lieve Here Jezus, prachtige Heilige Geest. Samen komen wij tot U. Twee mensen in de put. Onze broers zien ons niet meer. De pastor negeert ons. Wij voelen ons als Jozef in de kuil. Gehaat, verlaten en verloren.

Laat ons zien, machtige God, wat onze weg is. Laat ons zien, God, wat Uw doel en Uw plan met ons leven is. U bent onze Heer, onze toevlucht, onze hoop, onze verwachting. Al zouden mijn vader en mijn moeder mij ook verlaten, U neemt ons aan, dat staat, Here, in psalm 27. Daar vertrouwen wij op, Heer. Wij prijzen Uw Naam, U komt toe de glorie en de aanbidding en alle eer. Halleluja. Amen.

Wil je dit met mij meebidden? Net zo lang en vaak tot er een lichtje in je hart komt. Lees nu psalm 23: "Zelfs al ga ik dóór een dal van diepe duisternis, ik vrees geen kwaad...." Let op: "dóór een dal" je bent onderweg. En God gaat met je mee, Zijn stok en Zijn staf, die begeleiden je.

De eerste stap naar boven: Jozef zat in de put. Dat had een oorzaak. Ze haatten hem. Of hij altijd even handig is geweest naar zijn broers toe is de vraag. Hoe zit dat met jou. Durf je dat jezelf af te vragen? Waarom word ik afgewezen? Waarom wil de pastor niet met je praten? Durf je jezelf die vraag te stellen? Super!!! Dan gaan we naar psalm 139 vers 23 en 24. Lees deze tekst biddend. Doe zelfonderzoek. Wees eerlijk tegen jezelf.

De derde stap is afhankelijk van je eigen onderzoek:

Optie 1: Moet je toegeven dat je je niet altijd "handig" hebt gedragen naar je broers en zusters van de gemeente? Belijd dat dan aan God en vraag Hem wat dan de juiste weg is!

Optie 2: Weet je zeker dat jij rein voor God staat? Geen onbeleden zonde hebt? Dat jou in dit conflict niets te verwijten valt? Zegen de Pastor, de broeders en zusters, laat het los en geef het over aan God.

Pak dan je fiets. Zoek in de omgeving naar een (kleine) kerk of gemeente waar het evangelie van Jezus Christus centraal staat. Geef je neer en verwacht het dan van de Here God. Hij zal mensen op je pad brengen.

Veel zegen op je verdere Levensweg.

Piet Speelman